

DETRE SZABOLCS

Érdekes élményben volt részünk a közel-múltban. Találkozhattunk egykori olimpiai dobogós társunkkal, a spanyol Alejandro Abascallal, aki győzött 1980-ban a moszkvai olimpián, Tallinnban, a Repülő Hollandi osztályban. Ennek már 30 éve, azóta beszélünk már egy párszor, de nem volt alkalomunk igazán nyugodt hangulatban kielemezni a történeteket. A találkozás Budapesten úgy jöhetett létre, hogy Abascal a Balatonalmádiában rendezett ISAF évközi kongresszusra jött, mint olimpia bizottsági tag.

Alejandro érdekes dolgokat mesélt, elmondta például, amit nem is gondoltunk volna: az ő aranyérme volt az első olimpia bajnoki arany Spanyolországban. Ilyenkor döbbönn rá az ember, hogy a magyar olimpiai sikerek milyen különlegesek a világban, hiszen Magyarország 1980-ban már 116 aranyéremmel járt. Pedig mennyivel kisebb ország vagyunk, mint Spanyolország...

Megnéztem a Wikipédiában: a század elején volt két aranyuk a spanyoloknak, de gondolom, az már akkora a feledés homályába merült a 60 éves szünet miatt. Azóta a ők is beindultak, 34 aranyérmük gyűlt össze, ebből a vitorlázók 11-et szereztek.

Az olimpia idején mindhárman hatalmas fekete szakállal rendelkeztek, most hasonló okokból kifolyólag rövid, fehér szakállt viselünk. Megvallom, annak idején Alejandro az egyik példaképünk volt, mert ő a 70-es években már a spicemenők közé tartozott. Mint 470-es világbajnok szállt át a Repülő Hollandiába 1977-ben, és nyert első évében is már nagy versenyeket.

Ezekben az években ő erőselesen mérő volt. Minden idők egyik legragosabb világbajnokságán ezüstérmes lett, három futamgyőzelemmel. Alejandro a hírhedt kieli viharfutamot is megnyerte, amit elképesztő körülmények között rendeztek meg. Abban az évben, a futam napján eső és orkán volt Kiebben délelőtt. Összehívták a kormányosokat, hogy vállalják-e a versenyzést ilyen körülmények között. Az északiai bölöngatnak, „menjünk, menjünk!”. Ezekben a pillanatokban az iroda bejárata előtt álltunk, fedél alatt az eső miatt. Egyszer csak egy hatalmas pöff magával ragadott négyen kishajót a bakokról, és azok csikorogva csúsztak a betonon. Dermedten nézte mindenki... Jó, hát akkor

Emlékidezés

Találkoztak a moszkvai olimpiai ellenfelek.

menjünk, szólt a döntés, hisz alig csak 10 métert csúszott odébb a 420-as!

A kikötőből való kivitorlázáskor a génuát senki sem tekerte ki. Az elindulás után, még az öbölben láttuk, hogy kint, a nyílt vízen forr a tenger, hatalmasak a hullámok. Az első hajók, akik kiértek, nagyon küzdöttek a tarajos hullámokon, többen is felborultak, de vissza tudtak állni. Épp a rajtra ért ki a mezőny nagyja. Mindenki csak a rajtlövés után

spi nélkül kezdtek rohanni. Az első nagy veszteséggel aztán levették a spit és visszakrucoztak a raumbójához.

A négykörös futamban később senki nem vette elő a spit, kivéve az osztrák Seidlt, aki hátszélben egyedül felhúzta, és 15-ről feljött másodikknak, de a lehúzásnál feldől. Ezt a futamot nyerte Abascal, nagy elismerést kiváltva a hatalmas mezőnyben.

Az olimpia előtt is szépen ment a világbajnokságon, Malmöben ötödik lett. Érdekes ugyanakkor, hogy a nagy olimpiai győzelmi ünnepek után években nem tudott igazán jól szerepelni. Igaz, egy valódi agyalágyult edzője volt, aki azzal szórakozott a nagy versenyek bankettjein, hogy a versenyzők (akkor többnyire csak férfiak voltak a kikötőkben) nadrágját lerántotta térdig az alsónadrágokkal együtt. Alejandro olimpiai aranyérmét ellopták a lakásából, de Samaranch, az akkori NOB-elnök szerezett neki egy másikat.

Később még voltak jó helyezései: vb-5., Kieler Woche-1., de az 1984-es olimpia rosszul sikerült neki (11. lett), utána kiszállt a Hollandiából, és Starban próbálkozott. Jelenleg ő a spanyol 49-es csapat edzője. Bajnoki hajója nagy becsben van tartva, a Spanyol Vitorlázó Szövetség épületében van kiállítva.

Sajnos a mi olimpiai érmes hajónk valahol kallódik a Balatonon, lehet hogy horgászoknak használnák. Elhatároztuk, hogy felkutadjuk, rendbe rakatjuk és esetleg mi is kiállítjuk valahol...

„Alejandro olimpiai aranyérmét ellopták a lakásából, de Samaranch, az akkori NOB-elnök szerezett neki egy másikat.”

rántotta ki a génuját, amit teljesen behúzni eleinte nem volt tanácsos, és a grószok nagyja is lobogott.

Nem volt könnyű talpon maradni a hullámok miatt. Aztán szépen mindenki hozzászokott a körülményekhez, amiben még nemigen volt addig része senkinek. Aki be tudott gyorsulni, és behúzta a vitorlát, az kilejt. Az első bójáig nagyjából mindenki normalizálta a menetét. Aztán jött a raumsza kasz! Leesen könnyű volt a gyors hullámok segítségével. Abascal és Diesch vezetett, egymást hajszolva spit húztak. Mögöttük még páran felhúzták a spinakkert, és irtózatos sebességgel vágattak együtt a hullámokkal. Nagyon ejtve tudak csak menni, a helyes irány alá kb. 30 fokkal, ezért a többiek már